

پنجمین منبر محرم 1443؛ موضوع: فلسفه شناسی عزاداریها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله و الصلاة و السلام على رسول الله و على آله المعصومين

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ و عَلَى آبائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ و فِي كُلِّ سَاعَةٍ و لِيّاً و حَافِظاً و

قَائِداً و ناصِراً و دَلِيلاً و عَيْناً حَتَّى تُسَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً و تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلاً

جهت تعجيل در ظهورش و سلامتی وجود نازنینش از هر گزندی صلوات ختم بفرمایید...

قال عيسى روح الله : لن يلج ملكوت السماوات من لم يولد مرتين؛

ان شاء الله که خداوند بزرگ ما را به معارف اسلام آشناتر بگرداند و توفیق بندگی به همه ما عطا فرماید

متوسل می شویم به صلوات بر محمد و آل محمد ....

بحثی که محضر شما فرهیختگان و عزاداران دارم تحت عنوان فلسفه عزاداری است. ما دو رقم عزاداری داریم

دوست دارم بحث امشب دقت شود . و اگر توفیقی باشد برای فردا شب بحث را به نتیجه برسانیم.

یک نوع عزاداری فاقد هدف است؛ عزادار عزاداری می کند ثواب هم می برد ابراز محبت هم می کند اما هدف

خاصی ندارد ممکن است سینه بزند یا زنجیر بزند .... اما اگر به او بگویند برای چه عزاداری می کنی؟ شاید نتواند

جواب قانع کننده بدهد، لذا عزاداری می کند اما نسبت به نماز، هم کاهل و سست است؛ اگر خانم باشد عزاداری

می کند نسبت به حجاب و حیا و عفاف هم اعتنای چندانی نداشته باشد عزاداری می کند ولی دروغ هم می گوید

عزاداری میکند ولی ..... و یا فردی ممکن است عزاداری بکند اما نسبت به اموال مردم بی توجه است؛ عزاداری می

کند اما خود را در تصرف اموال مردم آزاد می بیند... عزاداری می کند اما اهل اجتناب از غیبت و از گناهان نیست؛

در واقع یک نوع عزاداری تقلیدی، انجام میدهد؛ چون دیده است دیگران عزاداری می کنند او هم عزاداری می کند

در طول سال حسینی نیست؛ یزیدی است، اموی است اما ممکن است عذاراری هم بکند ممکن است خرج هم بکند سینه هم بزند یا زنجیر هم بزند، اما عذاراری فاقد هدف و فلسفه است؛ عرض کردم هدف خاصی از این عذاراری ندارد، این نوع عذاراری من نمی خواهم بگویم بی ارزش است اما نجات انسان، نجات جامعه با این عذاراری ها نیست. اما قسم دومی دارد این عذاراری واجد فلسفه است؛ به این معنی که طرف عذاراری می کند با هدف عذاراری می کند... اگر از او سوال کنند می داند برای چه عذاراری می کند... در مجلس اباعبدالله می آید بعد که بیرون می رود میداند برای چه شرکت کرده است، و برای چه دارد عذاراری می کند، یعنی عذاراری او آگاهانه است و واجد فلسفه است؛ و اگر در روایات ادله ای داریم برای ارزش عذاراری، امام صادق علیه السلام می فرماید: اگر کسی بگریاند یا گریه کند یا حتی شمایل گریه کردن را به خود بگیرد، و این که در مجلس عزا ناظر بی طرف نباشد، نجات پیدا می کند... در سایه آن نوع عذاراری است که فلسفه داشته باشد؛ امام باقر علیه السلام بخشی از اموالشان را اختصاص دادند وقف کردند فرمودند از این اموال در زمان حج در ایام منا برای جدم اباعبدالله عذاراری کنید. امام سجاد علیه السلام برای زنانی که عذاراری می کردند مطابق روایات آشپزی و خدمت میکردند!

امام صادق علیه السلام فرمودند: من انشد فی الحسین، فابکی عشرة فله الجنة ؛ اگر کسی شعر بگوید و انسانهایی را بگریاند، واشک از چشمان عذاراران بگیرد برای چنین انسانی بهشت است.

بنابراین ما دو نوع عذاراری داریم؛ عذاراری تقلیدی و بدون هدف و عذاراری که آگاهانه و براساس فلسفه عذاراری است و عذارار میداند برای چه عذاراری می کند... من در بحث امشب اگر فرصت کنم بحث را به جایی برسانم، به چند هدف از این عذاراری اشاره میکنم..

1. هدف از عذاراری باید نشان دادن محبت و عشق به اباعبدالله الحسین باشد.. ما در قرآن کریم دستور

داریم : پیغمبرم به مردم بگو: من هیچ پاداشی از شما انتظار ندارم جز مودت نسبت به اهل بیت عصمت

و طهارت؛ برخی از مفسرین و بزرگان این جا گفته اند که ما یک محبت داریم و یک مودت داریم؛ در اینجا

نگفته اند «محبت»؛ گفته اند: «مودت»... مودت یعنی محبت ابراز شده؛ یک دفعه یک کسی همسرش را دوست دارد اما ابراز محبت نمی کند؛ اگر آمد و محبت را ابراز کرد می شود مودت؛ و ما نسبت به اهل بیت علیهم السلام نسبت به امام حسین و نسبت به حضرت ابوالفضل العباس باید محبتمان را ابراز کنیم، لذا برخی گفته اند که در ذکر صلوات باید صلوات با صدای بلند باشد و صلواتی که با صدای آرام باشد هم ابراز محبت است اما با صدای بلند می شود مودت.... اگر کسی آمد عزاداری کرد و آن محبت اهل بیت را به مودت رسانیده است و ما ماموریم به مودت و لذا یکی از نشانه های مودت همین عزاداری ها است.

2. تعظیم شعائر؛ یعنی انسان یک حادثه بزرگ را اکرام و احترام و تعظیم کند، قرآن به ما می فرماید: و من يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب... برادران من آیا می دانید در همین دنیای فعلی چقدر نسبت به عزاداری ها شبهه پراکنی و ایجاد یاس می شود؟!..... اگر دشمنان شیعه، اگر دشمنان عاشورا، اگر دشمنان اهل بیت علیه عزاداری فعالیت می کنند البته من و شما با رعایت مقررات مسائل بهداشت باید عزاداری را احترام کنیم، من در یک مصاحبه با یک روزنامه گفتم دیدم منتشر هم شده و گفتم اگر یک زمانی فقهای ما و مراجع ما گفتند عزاداری مستحب است، درست هم گفته اما اگر امروز کسی بگوید عزاداری اصلش واجب است؛ باید دوستان اهل بیت محبت خودشان را نشان دهند اگر یک پرچم از عزاداری پایین می آید باید یک پرچم بالا برود؛ من نمیدانم این کلیپ را دیدید یا نه؟ همین چند روز که طالبان وارد افغانستان شدند اگر پرچمی از عزاداری اباعبدالله بوده است، پایین کشیده اند... مگر یک پرچم چه کار میکند؟ ما به علمای آن ها می گوییم نه به جاهلان آن ها ما از آن ها سوال می کنیم: عالمان اهل تسنن مگر شما ندارید که الحسن والحسين سیدا شباب اهل الجنة؟ مگر ندارید که رسول خدا فرمودند: حسین منی و انا من حسین؟.... پس چرا یک پرچم یا یک یا حسین نوشته می شود نمی توانید تحمل کنید؟! الان ما شهرهایی داریم که بلاد کفر است اما مجلس اباعبدالله الحسین در آن ها برگزار می

شود...یک زمانی بود که عزاداری برای امام حسین منحصر می شود به ایران و عراق و افغانستان و آذربایجان، اما الان ده ها کشور محرم که می شود عزاداری می کنند، لذا امروز یکی از اهداف عزاداری تعظیم شعائر است. جوان عزیز نوجوان گرامی هر سن و سالی که هستی باید عزاداری با فلسفه و عزاداری مطلوب امام حسین علیه السلام داشته باشید، عزاداری با دروغ گفتن با رشوه گرفتن، با عدم صداقت با مردم برخورد کردن، جمع نمی شود. عزاداری که انسان را پالایش بدهد و تصفیه کند و از آلودگی های طول سال انسان را پاکیزه کند این عزاداری با فلسفه است؛ پس یک: انسان، مودت خودش را به اهل بیت نشان دهد؛ محبتش را ابراز کند... دو: تعظیم شعائر کند. مورد سوم را عرض کنم و بحث را تمام کنم.

3. عزاداری فلسفه اش این باید باشد که انسان در مجالس اهل بیت بیاید و از نماز یاد بگیرد از معارف اهل بیت یاد بگیرد... از خدا و از حساب و کتاب یاد بگیرد... مگر پدران من و شما دینشان را از کجا گرفته اند؟ پدران شما، مادران شما دینشان را از کجا یاد گرفته اند؟ آیا از تلویزیون و رادیو گرفته اند؟ عمده مردم، دینشان را از همین شرکت در مجالس ابا عبدالله گرفته اند؛ روحانی یک مساله گفت، مساله را یاد گرفتند؛ از نماز گفت، نماز را یاد گرفتند، از حجاب گفت، حجاب را یاد گرفتند، از عفاف و حیا گفت، یاد گرفتند... از پلشتی غیبت و دروغ و پرخاش و سوء ظن و حسادت گفت، یاد گرفتند و رفتند عمل کردند دین من و شما از این مجالس است؛ این مجالس باید تقویت شود... این مجالس باید شوکت داده شود باید با شکوه و با عظمت مثل امشب شما پرونق شود انسان بیاید یاد بگیرد و به دیگران هم منتقل کند... دین در کشور ما مدیون جلسات عزاداری است. من در آن مصاحبه گفتم حتی وحدت ملی، شما نگاه کنید هر وقت عزاداری ها با شکوه بوده، وحدت ملی ما هم با شکوه و بهتر بوده است. عزاداری فقط متعلق به شیعه نیست؛ سنی می آید، زرتشتی و مسیحی هم می آید... همه در مجلس ابا عبدالله شرکت می کنند، عزاداری رمز وحدت ملی ماست. کسانی که دلشان برای ایران می سوزد، وحدت ایران را تشیع نگه داشته است؛ وحدت ایران را اهل بیت نگه داشتند وحدت ایران را مجالس عزاداری نگه

داشته است؛ یعنی هم وحدت ملی هم وحدت دینی همه این ها به برکت این عزاداری ها ست... این ادعا ادعای بزرگی است؛ وقتی شما به این جلسات می آید چشمان امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف روشن می شود. امام زمان برای شما دعا می کنند... ما برای امام زمان دعا می کنیم... ما برای امام زمان صدقه میدهیم ایشان هم برای ما صدقه می دهند؛ ما برای امام زمان نماز می خوانیم و امام زمان هم برای ما نماز می خوانند حرکات شما مایه روشنی چشم پسر فاطمه؛ حجت ابن الحسن العسکری است. و این عظمت را حفظ کنیم و این را به ثمن بخس نفروشیم.

طبق قراری که من با دوستان دارم فردا شب هم ادامه بحث را خواهم داشت. لذا همین جا بحث را در این جلسه تمام می کنم.

ذکر مصیبت

قبلا گفتم یکی از درسهای عاشورا اهتمام به حق الله است؛ اگر فرصت شود فردا حق الناس را می گویم... اما امشب اهتمام به حق الله است؛ عزیز جوان، بیشتر خطابم به جوانان است؛ آنهایی که عزادارید و این قابلیت را داشتید که در این مکان مقدس شرکت کنید خوب گوش بدهید؛ شب عاشورا است؛ طرف مقابل میخواست جنگ را از تاسوعا شروع کند لذا امام علیه السلام به حضرت ابوالفضل می فرمایند برو یک امشب را از این ها اجازه بگیر... آیا امام می خواهند یک شب بیشتر زنده بمانند؟! فرمود: به خدا قسم! من نماز را دوست دارم و خدا هم میداند که من نماز را دوست دارم، و می خواهم یک شب دیگر از عمرم را به نماز بایستم به تلاوت قرآن بگذرانم... ابوالفضل می رود و تقاضا می کند و تقاضا قبول می شود؛ راوی می گوید دیدم تمام اصحاب اباعبدالله لهم دوی کدوی النحل... دیدید زنبور عسل با چه موسیقی صدا دارد... یکی در حال سجده بود و العفو می گفت یکی در حال رکوع بود یکی نشسته بود یکی نماز می خواند و یکی قرآن می خواند لذا نوشتند همان شب 32 نفر از اصحاب عمر سعد آمدند این طرف، و در روز عاشورا به شهادت رسیدند... این است دلیل علاقه امام علیه السلام؛ نماز

حق الله است.. نماز ناموس خداست.. برادرم خواهرم، چگونه می خواهیم بگوییم شیعه هستیم اما خدای
ناکرده تارک صلوات هستیم، عزاداری با فلسفه، عزاداری با نماز است. با اجتناب از گناه است نه همراه با
گناهان.... با پاکیهاست نه رذالت ها...

خدایا ما را از بهره مندان از حادثه کربلا قرار بده.. السلام عليك يا ابا عبدالله و على الارواح التي حلت
بفنائك عليك منى سلام الله ابدًا ما بقيت و بقى الليل و النهار و لا جعله الله آخر العهد منى لزيارتكم
السلام على الحسين و على بنى الحسين و على اولاد الحسين و على اصحاب الحسين
خدایا ما را از محبان و اهل مودت به مقامات عصمت و طهارت قرار بده ما را از عزاداران قرار بده ما را در
صف عزاداران اهل بیت محشور فرما. خدایا عالمان دین، اجداد، شهیدان این مملکت که دین تو را حفظ
کردند در این شبها مهمان ابا عبدالله الحسين قرار بده.